

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

cognitioni sua pro eo tumultuanti, qui alioquin videbantur omnino non quieturi.

CAPUT VII.

Circa Morinum per uigil cura fuit Hispanorum militum cuncta tueri. Franci, duce Philippo Desquordes, veteri Flandriæ hoste, non solum hoc oppidum, sed cunctam Flandriam ope Anglorum, qui iam infestaverant regi Romanorum, (presertim quod modernus anglæ rex Henricus V II. ex Francis ortus, ab illis non est passus diuidi: vnde orta est illa difficultas permittendi Flandrijs inducias quas sperabant) sub leges mittere. Igitur maritima oppida Flandriæ, Grauelingam, Dunkerken, Nouumportum iussit rex Romanorum diligenter asservari: qui nauibus apparatis expectabant hostes: nam venientes excipere constituerunt: cum interim idem Philippus Desquordes, magno per Franciam parato exercitu, properabat Duacum, Insulam, Morinum, armis pulsare: Sed in alijs frustratus, in Morino prosperatur, dederintibus se paſsim incolis, quod vim militum, qui inerant, sustinere haud possent: Itaq; multis casis, atq; captis, pauci euasere. Ad oppidum Betuneæ, quod in Arthesia rex Franciæ dedit domino de Penis, ad compensanda quæ pro ipso amisit in Flandria, fraudem struxit Philippus: Nam literis adulterinis vocauit nobiles de Flandria, quasi traditurus eis oppidum: Illi credidere, armis iam ad sumendum in potestatem oppidum apparatis. Venerat constituta dies: Dux Geldriæ Karolus iuuenis, qui tum primis in armis Romanorum regi militabat, Engelbertus de Nassaw: Philippus de Rauensteen, magna stipati manu venerant, oppidum (ut sperabant) accepturi. Panduntur Francorū insidia: sed tamen magnum prælium conseritur. Cadunt multi de Francianobiles,

biles, in quibus frater Philippi Desquordes. Verū illis
cessit victoria. Capiuntur Karolus de Geldria, & Engel-
bertus de Nassaw: Vix elabitur Philippus de Rauenstein,
suorū periculo redemptus. Sic peruenit ad Francos Ka-
rolus Geldriæ dux. Victoria nūciata Parisium, latitiam
peperit ingentem. Sed funestus aderat nuncius de Bri-
tannia, qui regis fugam, militum cladem, armis & peste
factam detegens, latitiam omnem subuertit. Inde verò
Franci conuersi in Leodiensem prouinciam, ducibus de
Arberg dominis, igne & ferro omnia defœdauerūt. Ro-
manorum rex aduersa correptus valetudine, adesse non
potuit: sed Philippo de Rauensteen Flandriam tutan-
dam permisit: qui vindictam de hostibus sumere pollice-
retur. Non quieuère interim Franci duce Philippo
Desquordes, quo minus Flandriæ à sancto Audomaro
imminerent. Sed diligentia Philippi de Rauensteen, cu-
ranti omnia diligenter, nihil profecerunt.

CAPVT VII. I.

Misit interea regi Romanorum Fernandus rex
Hispaniæ, victor Granata, solennes oratores,
offerens fœdera & mutua præsidia, si Philippo filio suo
Maximilianus, filiam Fernandi acciperet vxorem: &
viciissim filio Fernandi Margaretam Philippi germa-
nam, quæ nunc in Francia teneretur, coniugem permit-
teret. Interim ad bella in Gallos, X. millia militū polli-
cetur, ipse cum Britonibus ab occidua parte inuasurus
prouinciam. Sed cùm res in deliberationem est posita,
qua tamen posteā illos utrinquè habet exitus. Interea
cū ageretur de augendo æario inter tres status Flan-
driæ, militaris quidem ordo consensit: Spirituales, si iu-
stitiam solito more debitam de iure consequātur, factu-
ros pollicētur quod poterūt, non ad sustinēda bella, qua
funt